

« zurück blättern vor »

STENGA subst. f., ab 1825; auch *stanga*; ‘Schaft als Verlängerung eines Mastes’ – ‘drzewce stanowiące przedłużenie kolumny masztu’: 1825 GKr 912, NOWO *składa się z mechanizmu, za pomocą którego można w iedney minucie maszt i stangę okrętu obalić i w 5 minutach znowu podnieść*. ◦ (1904) 1920 Zarus.Żegl. 79, DOR *Maszty, stengi i reje mniejszych statków wyrabiane bywają z oddzielnych drewnien*. ◦ (1950) 1952 Meis.Sześciu 129, DOR *Wspina się po wantach ze zręcznością kota, jak wąż przewija się w siodle łączącym pień masztu ze stangą i już biegnie wyżej*. – nur DOR (mors.). ◦ **Var:** *stanga* subst. f., [hapax] 1825 GKr 912, NOWO; *stenga* subst. f., (1904) 1920 Zarus.Żegl. 79, DOR – nur DOR (mors.). ◦ **Etym:** nhd. *Stange, Stenge* subst. f., ‘oberer, aufsetzbarer Mastteil’, GRI. ❖ Die Form *Stenge* ist ursprünglich niederdeutsch (GRIMM); im 17. Jh. überwiegt in dieser Bedeutung noch *Stange* (GRIMM). Vgl. †*sztanga*.

« zurück blättern vor »